

- Ancheta „Științei tineretului” PROFESORUL DE DESEN „O problemă de conștiință profesională”
- Cronică teatrală „SĂ NU-ȚI FACI PRAVALIE CU SCARĂ”

In Editura politica d apărut :

NICOLAE CEAUȘESCU
Cuvîntare la intilnirea
cu creatori din domeniul
cinematografiei

Proletari din toate țările, uniți-vă !

Știința tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVII, SERIA II. Nr. 6782 | 6 PAGINI — 30 BANI | MIERCURI 10 MARTIE 1971

NOILE
S. M. A.
ÎN PRIMA
CAMPANIE

DIFICULTĂȚILE INERENTE NU POT JUSTIFICA PASIVITATEA!

de aici înainte aceste unități în măsură să facă față cerințelor ce le ridică producția agricolă în continuare? Întreprinderea județeană de mecanizare agriculturii aprecia că da! „În măsura în care a fost posibil, nu spunea inginerul Vasile LUPU, de la a-

N. COȘOVEANU

(Continuare în pag. a IV-a)

DE LA TRIBUNA CONGRESULUI —

LA PROGRAMUL DE ACTIVITĂȚI

AL FIECĂREI ORGANIZAȚII U. T. C.

Un dialog viu,
permanent
cu tinerii

Atribut de nelipsit pentru desfășurarea întregii vieți de organizație, în toate compartimentele sale de lucru, dialogul cu tinerii, purtat deschis și înlim, este nu o modalitate de acțiune oarecare, nu un procedeu între altele; este mai degrabă punctul de plecare și de sosire în conceperea și organizarea fiecărei acțiuni, este modalitatea fundamentală de la care pornesc toate celelalte și la care ne raportăm ca la un etalon. Un dialog permanent între tineri și cei pe care i-au ales constituie elementul definitoriu, asigură realismul tuturor măsurilor și eficiența transpunerii lor în practică. Pe drept cuvînt, la Congresul al IX-lea al U.T.C. se sublinia în acest sens, că organizațiile U.T.C. sînt datorate să stimuleze pe toate căile „participarea tuturor uteciștilor la elaborarea, dezbaterile și adoptarea deciziilor privind viața și munca organizațiilor lor, să asigure climatul în care tinerii să se simtă între prieteni apropiați, într-un colectiv unit prin aspirații comune, receptiv la preocupările și frământările fiecăruia”.

Un asemenea grad de prezentă, de contopire a eforturilor fiecărui tiner în cele ale colectivului nu se poate realiza decât prin apelul neîntrerupt la opiniile sale, prin cunoașterea aprofundată a lor, cel dintîi pas făcut pentru a le putea pune apoi în valoare, prin capacitatea de a oșeză la temelia fiecărei intenții radul unei comunicări în flux continuu, consumat la aceeași intensitate, între tineri și activele U.T.C., între membrii aceleiași organizații.

Despre cîteva din modalitățile concrete de realizare a unui asemenea dialog eficient pe diverse planuri ne-am propus să vorbim recurgînd la situațiile intilnite în județele Braița, Timiș și Sibiu în raidul-anchetă publicat în

PAG. 3

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI A FOST ODATĂ O FATĂ REA...

● Pentru întreținerea unui tiner în instituțiile de reeducare statul cheltuiește mii de lei anual. Și totuși... ● Mulți dintre „absolvenții” I.S.R.M. ajung muncitori apreciați de colectivele în care se încadrează. Dar numai 49 la sută capătă calificare. ● Unii nu sînt angajați... fiindcă sînt de la I.S.R.M. Alții însă fug, în continuare de muncă. ● Provenienții adesea din familii dezorganizate ei caută în colegii din fabrică încrederea, căldura și sprijinul care le-au lipsit acasă. Le găsesc întotdeauna?

Tinăra pe care o am în față are trăsături plăcute. Puțin melancolică, gesturi echilibrate. Privirea însă, vie, sprintenă Cîndva, la ceasul la care cei de-o seamă cu ea se îndreptau, deștiorii de altceva, către școală, țefița cu codițe ca tăciunile și ochi frumoși, albastrii, își dosca ghiozdanul într-un colț și pornea pe străzi. Popoșea în unele case. Era așteptată. „Cînd amurgea aveam deja cearcane la ochi. Pe înserat, într-o zi, am hotărît să nu mai întorc acasă, nici la școală. Tot nu-i păsa nimănui de mine...”

...Și lunile treceau. Îmbătrînisem. Devenisem temătoare, nu

mai doream nimic... Într-o zi a fost tare greu. Pe urmă, înecî, înecî, însingurarea, care mă turbura atît de adînc, gata să mă piardă cu totul, a prins să se topească. Am învățat meseria pe care o practic acum. N-am să uit însă clipa cînd, cu repartiția în buzunar, am pășit pe poarta acestei întreprinderi. Am fost priimită cu încredere, cu simpatie. Munca cotidiană, prietenia colectivului, distracțiile împreună cu colegii, toate nu-au antrenat, nu-au redat încrederea. Dacă astăzi mă sînt cu mult mai tinără decît acum 10-12 ani, o datoriez în mare măsură clipelor calde ale întregirii.”

se purtau frumos cu mine, mi-a fost tare greu. Pe urmă, înecî, înecî, însingurarea, care mă turbura atît de adînc, gata să mă piardă cu totul, a prins să se topească. Am învățat meseria pe care o practic acum. N-am să uit însă clipa cînd, cu repartiția în buzunar, am pășit pe poarta acestei întreprinderi. Am fost priimită cu încredere, cu simpatie. Munca cotidiană, prietenia colectivului, distracțiile împreună cu colegii, toate nu-au antrenat, nu-au redat încrederea. Dacă astăzi mă sînt cu mult mai tinără decît acum 10-12 ani, o datoriez în mare măsură clipelor calde ale întregirii.”

● CLIPELE INTEGRĂRII SÎNT ÎNTOCDEAUNA CALDE?

Pornind de la exemplul prezentat, sintetizăm a unui act de recuperare socială, să ne oprim puțin asupra clipelor integrării în producție. Fîindcă, în fond ele conferă nu numai finalitate unui complex, și extrem de delicat proces de redefinire umană ci asigură totodată și premisa fundamentală a recuperării sociale în sine. Sînt aore aceste clipe la fel de calde pentru toți?

ANDREI BĂRSAN

(Continuare în pag. a II-a)

CONSILIUL DE STAT
AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

DECRET pentru convocarea Marii Adunări Naționale

În temeiul articolului 64 punctul 1 din Constituție, Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România decretează :

Articol unic. — Se convoacă Marea Adunare Națională în a șasea sesiune a celei de-a șasea legislaturi, în ziua de 17 martie 1971, ora 10 dimineața.

Președintele
Consiliului de Stat
NICOLAE CEAUȘESCU

COLECȚII
NOȘTRI
DE
GENERATIE

Cînd mi-am exprimat dorința de a cunoaște pe cea mai bună muncitoare de la Uzina „Electroprecizia” din Săcele, interlocutorii noștri, trei la număr, nu au stat deloc pe gînduri, ci au rostit deodată un nume: Maria COMAN. Semn că cea care poartă acest nume are anume renume, că prin faptele sale e cunoscută și apreciată de toți muncitorii din uzină. Am găsit-o într-un atelier de curînd înfîntat acolo unde se aplică o licență străină, unde se execută produse cu totul noi. Ne așteptam să fie mai în vîrstă, deoarece ni s-a spus că a fost de curînd numită șef de brigadă pentru calitățile ei: experiență, înaltă calificare, spirit organizatoric, prestigiu. Dar nu, Maria Coman — electrician constructor de aparate electrice are numai 21 de ani. După înfățișare îi dai mai puțin. Asta nu o împiedică să învețe și pe alții meserie. Ca dovadă a pretului de care se bucură, Maria Coman e înaltă șefa secretariatului organizației de bază U.T.C. și membră a Biroului comitetului U.T.C. pe uzină.

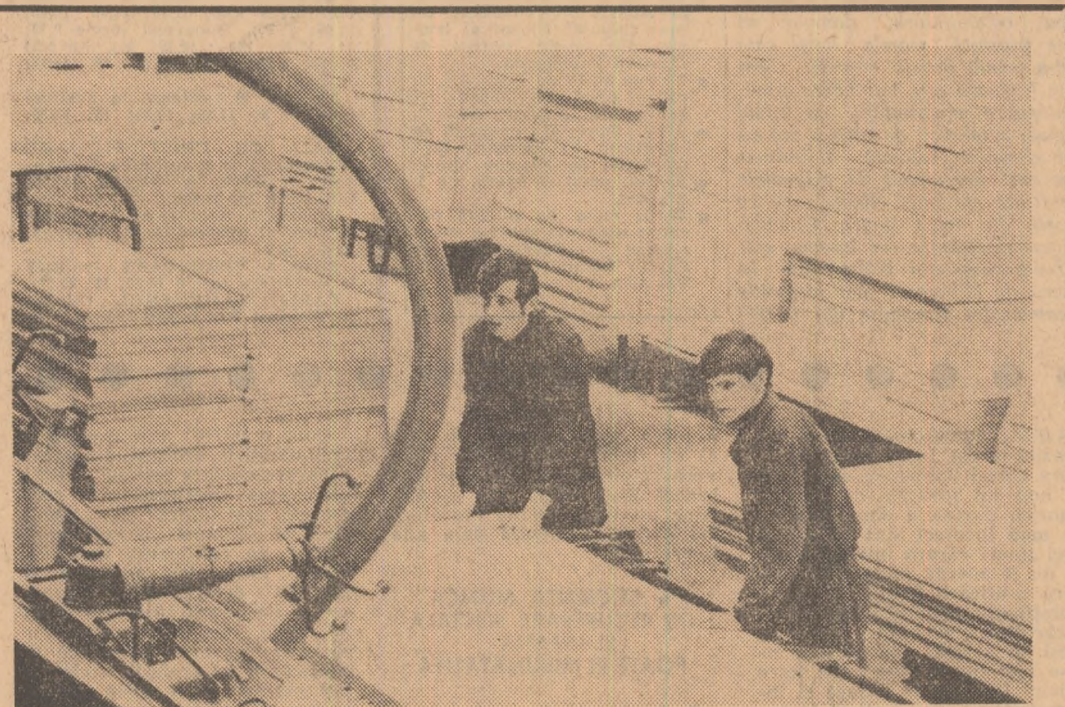
I. CHIIRC

Foto: O. PLECAN

ÎNTREBARE PENTRU SERALISTI

Diploma de bacalaureat O EVADARE DIN PROFESIE ?

Instantaneu fotografic dintr-o modernă unitate maramureșeană de prelucrare a lemnului C.E.J.L., Sighetul Marmăției. Foto: O. PLECAN

În întilnim frecvent în fiecare întreprindere industrială: strungari sau vopsitori, turnători sau operatori chimisti, lăcătuși sau oțelari. După orele de program acești tineri își îndreaptă pașii grăbiți către școală. Au deja o calificare. Consideră însă necesar să-și completeze cunoștințele de cultură generală într-o instituție organizată de învățămînt. Nimic rău în asta. Dimpotrivă, întrebăm. Însă, își justifică locul seral oportunitatea și asupra pregătirii de specialitate? Cu alte cuvinte: beneficiază și producția de pe urma unei asemenea instruirii? Solicităm răspunsuri de la mai multe cadre tehnice ce își desfășoară activitatea în unități economice cu profile diferite.

— Consider că da. La noi, cel puțin, noțiunile de fizică pot fi aplicate direct în soluționarea diverselor probleme ce apar în munca de zi cu zi a aschietorilor și lăcătușilor (ing. Anghel Dan — Uzina mecanică din Buzău).

— În condițiile tehnice actuale unui muncitor i se cere, mai mult decît oricînd, să fie capabil de raționament complex. În aceeași măsură el trebuie să știe de ce, pentru cine, în ce scop execută anumite operații sau produse, cum se racordează efortul său eforturilor generale, să aibă noțiuni aprofundate despre eficiență, rentabilitate și pret de cost. Evident, matematica sau economia politică sînt indispensabile. (ing. Alexandru Grigorescu — Uzina de utilaj petrolier din Tirgoviște).

— A fi operator chimist în înseamnă în nici un caz manipularea unui buton sau „cîntrea” unui panou de comandă, ci mult mai mult. Intervenția promptă și exactă noate fi realizată numai în condițiile în care procesele chimice, reacțiile din instalații nu-ți sînt străine, în care o „cuplare” te face automat să-i întrevezi consecințele. (Pop Dorin — tehnician la Combinatul de îngrășăminte azotoase din Tg. Mures).

Interpretem aici sirul răspunsurilor. Indiferent de punctul de vedere personal pe care-l exprimăm în directă legătură cu specificul fabricației dintr-o întreprindere...

GH. GHIDRIGAN

(Continuare în pag. a IV-a)

BIROUL STUDENȚESC DE PROIECTARE

Zilele trecute au luat sfîrșit lucrările celei de-a III-a Conferințe a Uniunii Arhitecților. Cunoșcînd preocupările U.A.S. de la Arhitectură pentru concretizarea unor măsuri menite să asigure promovarea printre studenții a unui învățămînt eficient de specialitate dublat de o activitate practică susținută, am vizitat Biroul studentesc de proiectare. Emil Popescu, președintele Consiliului U.A.S. din Institut ne-a vorbit despre primele eșouri pe care le-a avut: cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU la Conferința Uniunii Arhitecților. „Un pasaj din ampla analiză pe care a făcut-o tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU arhitecturii contemporane și perspectivelor ei, ne privește direct, îmi permit să citez: «Încă de pe băncile școlii, viitorii arhitecți trebuie puși în situația de a soluționa probleme de proiectare concretă din orașe și sate și nu de a se rezuma la însușirea unor norme și principii generale. Trebuie să facem astfel încît în timpul școlii studenții să lucreze efectiv la proiectele de construcție social-culturală și industrială, ca lucrările de diplomă ale absolvenților să reprezînte proiecte reale, soluții constructive pentru înălțarea unor construcții economice și social-culturale concrete și nu scheme abstracte, simple improvizatii, fără utilitate practică sau eventual pentru expoziții. Să înțelegem că viitorii arhitecți trebuie să lucreze din primul an al facultății, începînd cu desenul și pînă la proiect».

„În ultimele 8 luni, a continuat Emil Popescu, noi am încercat să lucrăm în spiritul acestor importante decizii deosebite în cadrul Biroului nostru de proiectare, filială a Centrului studentesc de studii, cercetare și proiectare a Consiliului U.A.S. din Centrul Universitar București. Valoarea muncii practice depuse de studenți din toți anii s-a concretizat în realizarea unui număr de 14 proiecte evaluate la 4 milioane lei. Printre aceste proiecte, la care au lucrat colective de studenți — dintre care un stert erau în primii doi ani de facultate — se numără magazine de prezentare și desfășurare, proiecte de mobilier pentru export și diverse alte lucrări comandate de instituții socialiste de stat din București și din țară. Faptul că noi asigurăm, nu numai realizarea proiectului, ci și urmărirea executiei, constituie o acumulare unei utile experiențe practice. Rapiditatea și eficiența realizării proiectelor sînt și o garanție a faptului că antrenarea unor studenți din toți anii nu poate avea decît utile consecințe educativ-formative. Însă, în spiritul cuvîntării tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU ne simțim datorii să lărgim considerabil posibilitățile practice de lucru pentru studenții din anii mici, fie prin o reevaluare rațională a programelor de învățămînt, fie prin asigurarea unui număr mai mare de lucrări, care ar da posibilitate Biroului de proiectare să antreneze un număr mai mare de studenți”.

„Aceasta este, de fapt, și dorința studenților. Spre exemplu,

CĂLIN STĂNCULESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

Participarea tineretului

de PETRU POPESCU

Congresul U.T.C. care, abia încheiat, a unit într-un monolit de conștiințe toți tinerii din țară, a acordat o atenție deosebită sporiții participării tinerului la viața societății. sporiții eficienței muncii generațiilor tinere, sporiții responsabilității lor. E o idee fericită aceea de a crea tinerilor tot mai multe posibilități de maturizare, de sporiție a atitudinilor cetățenești. Opiniile ascultate la acest congres, concluziile dezbaterilor au recomandat o mai mare responsabilitate a tineretului în probleme majore, în probleme profesionale și de producție, și în genere o participare la forurile de conducere și decizie, o educare din timp a discernămîntului, în vederea acelor situații cînd tinerul va trebui să hotărască, să organizeze, să conducă, să-și ia răspunderea. S-a dezbătut amplu ideea opiniei tineretului în forurile de conducere ale producției cit și participarea reprezentanților tineretului studios la consiliile didactice, pe scurt nu s-a neglijat nici o cale de a aduce pe tineri la aceeași masă cu celelalte generații, o masă a colaborării și a dezbaterii libere, a francheții și a hotărîrii comune și unanime acceptabile.

Ideea, cum spuneam, nu putea fi mai bună, și ea va avea ca prim efect o maturizare accelerată a tinerilor, profitabilă pentru toată lumea. Dar nu e o asemenea acțiune un pas înainte pe calea consolidării și a lărgirii democrației, de care vorbeam la început?

Măsurile concrete pentru asigurarea acestui proces sînt pe cale de a se pune în aplicare. O curiozitate firească însoțește fenomenul: cum se vor comporta tinerii?

Dacă tineretul nostru e așa cum îl arată faptele sale și cum ne spune morala fiecărei zile de viață și de efort creator, adică solid constituit din punct de vedere profesional, pur sufletește, animat de idealuri nobile, și în același timp capabil de raționament sănătos și de analize ascuțite, nu ne putem îndoi de faptul că primele hotărîri ale tinerilor vor fi dintre cele mai mature, ca o bună porție a unei existente întregi ce se bazează pe responsabilitate.

Locul de naștere al dialogului: ACTIVITATEA ORGANIZAȚIEI

Exemplele pe care le-am reținut în carnetele noastre de însemnări pot începe cu o precizare valabilă în zilele acestea în multe locuri ale țării: pretutindeni am fost martori la o atmosferă de lucru intens, care continuă pe alte planuri dezbaterile Congresului U.T.C., îmbogățite prin adoptarea unor măsuri și decizii ancorate în realități specifice fiecărei organizații hotărâritile adoptate la Congres. Lucrul acesta l-am constatat nu numai în acțiunile specifice, destinate dezbaterii documentelor, ci și în discuțiile purtate cu numeroși membri ai organizației noastre.

La Timișoara, de pildă, un loc important în desfășurarea acțiunilor amintite l-a ocupat tocmai aflarea unor noi formule de purtare a dialogului atât de necesar între tineri și reprezentanții lor. Și nu întâmplător s-a insistat în dese rânduri că punctul de plecare al dialogului îl reprezintă organizația U.T.C. a secției sau atelierului, a clasei sau brigăzilor din cooperativa de producție. Aici, în cadrul acestor colective mai puțin numeroase dar trăinicie încheiate prin relațiile și contactele directe în împrejurări din cele mai diverse, se nasc inepuizabile forme de comunicare simple, fără accesoriile greoaie sau inutile, dar poate tocmai de aceea cele mai eficiente. Punctarea citorva din ele nu înseamnă deocă excluziunea celorlalte.

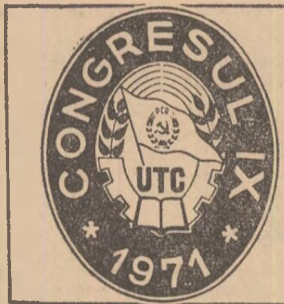
Forma cea mai utilă la nivelul acestor colective, este **VIORUL LUPESCU**, secretarul organizației U.T.C. „Intreținere” de la uzina „Tehnometal”, mi se pare că este adunarea generală. Bineînțeles nu este singura, fiindcă a-ți reține o singură zi pe lună pentru a purta un dialog cu organizația este cu totul insuficient. În adunarea generală este într-adevăr locul unde se confruntă opiniile, se fac propuneri, se discută — într-un cuvânt aici începe, de fapt, dialogul.

Dacă nu cumva mai curând aici se încheie, a fiint să intervină **GHEORGHE IURASZ**, secretarul unei organizații de la U.R.A. — Timișoara. Să nu uităm că încă înaintea adunării generale trebuie să aibă loc o consultare a părerilor tinerilor, o cercetare a propunerilor lor — dialogul începe deci din această fază, iar adunarea nu face decât să pună în valoare aceste propuneri și să le transforme în hotărâri.

Dacă e așa, a adăugat atunci și **SZELES MIHAI** de la Uzina de reparații și montaje în agricultură, înseamnă că nici perioada de după adunare nu e mai puțin importantă. Pentru că nu e suficient să colecționezi propunerile tinerilor, totul este să treci neînfrizată la realizare — și aceasta tot cu participarea lor directă, păstrând mereu legătura cu ei, de data aceasta

punderi sportive, de o mai mare complexitate, fac necesară menținerea contactului cu masa largă de tineri, cu această prospețime ca și în interiorul fiecărei organizații. Că așa stau lucrurile ne convinge de exemplu **ANA FRÖCHLICH**, secretara comitetului comunal U.T.C. Sura Mare din județul Sibiu:

„As putea spune că acest dialog cu tinerii, cu toți tinerii din comună, e permanent necesar tocmai pentru că avem de realizat anumite activități și acest lucru să ne sfătuiți, ce corespunde sarcinilor și posibilităților pe care le avem. Din discuțiile de la cooperativa agricolă, mi-am dat seama că pe tineri îi interesează mai în amănunțime dezvoltarea agriculturii județului în anii viitori, noile măsuri aplicate, sistemul de retribuție, că ar dori să organizeze aici în comună, mai des, seri distractive la sfârșit de săptămână și cu prilejul sărbătorilor, au propus să organizeze în satul Hamba o echipă

DE LA TRIBUNA CONGRESULUI — LA PROGRAMUL DE ACTIVITĂȚI AL FIECĂREI ORGANIZAȚII U.T.C.

„Într-o perioadă, lipsa de experiență a comitetului nostru în privința cunoașterii în permanență a opiniei tinerilor, a felului în care apreciază și acțiunile noastre, s-a răsfrit în însuși conținutul și reușita unor din inițiative. Au fost destule cazuri când ne dădeam seama că ne adresăm unei minorități, că masa celor 2700 de uteciști din uzină făcea dovada mai degrabă a unei participări politice-

rilor. Ori de câte ori sesizăm că apar semnele unei atitudini de masă față de o anumită stare de lucruri ne adresăm tinerilor. Așa, am procedat, de pildă, nu demult, când ne-am dat seama că, brusc, tinerii încetaseră să mai vină la club. Cel mai potrivit era să-l întrebăm chiar pe el de ce. Ceea ce am și făcut. Am difuzat 600 de buletine care so-

schimb de impresii prin intermediul a 5000 de formulare în care se aflau cuprinse mai multe capitole. Capitolele se încheiau cu cîte o rubrică prin care se cerea completarea răspunsurilor care se solicită să facă propunerile pe care le consideră necesare în domeniul respectiv. Fiecare al cincilea tînar muncitor, inginer, tehnician, funcționar, elev de liceu sau de școală profesională s-a numărat printre participanții la dialogul nostru. Cu ajutorul lor ne-am putut edifica asupra unor aspecte de ansamblu referitoare la dorințele și gândurile tinerilor brăileni, dar și asupra laturilor particulare ale concepției unora dintre ei despre muncă și viață, despre rolul social și responsabilitatea majoră a uteciștilor. Constatările pe care le-am făcut cu prilejul acestui amplu dialog cu tineretul ne-a determinat să dăm ulterioare orientări unor proiecte, unor intenții. Era de datorita noastră să o facem, condiția aceasta este inclusă în însăși rațiunea existenței dialogului, avem obligația să luăm încă o dată cuvîntul. Împreună cu cabinetul psihopedagogic de pe lângă Liceul pedagogic, am realizat discuții și dezbateri pe diferite teme, am acționat în funcție de sugestiile pe care ni le oferiseră ei înșiși. Vreau să spun prin toate acestea că răspunsul la întrebarea: Cum poate realiza comitetul municipal un dialog viu, permanent cu tinerii, nu se poate opri doar la gestul de a se înscrie la cuvînt, ci, odată discuția începută, bineînțeles prin metode de consultație eficiente, la o asemenea nivel ea trebuie continuată, răspunsurile primite trebuie să fie valorificate totdeauna în perspectiva unor noi întrebări, a unui nou schimb de impresii, a unei viitoare confruntări deschise, referitoare în fond la calitatea muncii noastre educative, la măsura în care ceea ce întreprindem reprezintă un adekvat răspuns cu adresă precisă, izvoată din necesități practice.”

Din foto-albumul

Congresului U. T. C.

Ancheta noastră se oprește numai aparent aici. În mod firesc, modalitățile de abordare a subiectului erau atât de diverse, încît deveneau practic inepuizabile. Am încercat de aceea să sugerăm doar cîteva direcții posibile ale dialogului, ca și ale dezbaterii pe marginea acestei probleme, deoarece am dori să continuăm ancheta cu ajutorul cititorilor noștri, să-i atragem drept coautori ai ei. Invităm, așadar, cit mai mulți tineri, activiști ai comitetelor U.T.C. din unități, municipii sau județe să ne comunice așteptările în legătură cu cele spuse de noi pînă acum, cit și pe cele care au în vedere școlii de muncă al comitetelor U.T.C., al organizațiilor înseși.

Răid anchetă realizat de:
MIRCEA TACCIU,
ION TRONAC,
ALEXANDRU DOBRE

UN DIALOG VIU, PERMANENT CU TINERII

reușit ca elevii să-și spună deschis părerea în orice împrejurare. atunci „înd în atragem prieteneste, fără false încredințări de ordin educativ, la desfășurarea unei activități în care simțim în mod firesc antrenarea toți. Așadar, rolul tinerilor nu trebuie să se limiteze la acela de consultanți, în părerea cărora apelăm în ajunul adunării generale, ci să fie angajați direct, prin sarcini precise, prin responsabilități concrete repartizate fiecăruia. În acest fel fiecare capătă o misiune, care trebuie să corespundă capacității și aptitudinilor sale, se integrează în eforturile colectivelor și devine receptiv la ideea de comunicare. Ceea ce nu înseamnă că secretarul organizației este numai omul care trasează pur și simplu sarcini, iar după o bucată de vreme trage la răspundere pentru neîndeplinirea lor. El trebuie să urmărească atent și procesul de înfăptuire, să facă recomandările și corecturile necesare, să și ajute dacă vrea să fie ajutat. Am aflat, de pildă, că unul din colegii locuia la o gazdă unde era gălăgie, nu putea învăța și nici odihni. Am intervenit, am cerut sfatul tovarășului dirigințe și împreună l-am ajutat să-și găsească altă gazdă. Este numai un singur exemplu despre modul în care trebuie să se poarte secretarul în relațiile cu colegii săi.

de teatru Tot așa am aflat că sint în sat absolvenții ai școlii generale, care dacă n-au reușit la liceu sau la o școală profesională, stau pe acasă, nu merg să lucreze în cooperativă. Am avut și pe această cale propuneri pentru activitatea comitetului comunal și discutăm în acest cadru am trecut la organizarea activităților necesare. Pentru informări politice, pentru programul reuniunilor, pentru excursii, am primit în adunările generale, sugesții foarte concrete de la tineri din toate celelalte organizații.

Dar dialogul organizației noastre cu tinerii se realizează și prin întrunirile lunare ale comitetului comunal, când discutăm concret cum și-a îndeplinit fiecare membru sarcinile, ce probleme se mai ridică în organizații. As vrea să spun aici că nu toți pot comunica ceva concret, important, cu acest prilej, deoarece unii sint o prezență de multe ori formală, atît în comitet, cît și în organizația lor. Avem de exemplu în comitetul nostru cadre didactice, dar nu ele s-au ocupat de ceea ce fac absolvenții în comuna noastră deși sint foștii lor elevi. Pentru un singur om din comitet este desigur greu să-l cunoască pe toți tinerii din comună sau să discute cu toți, ar fi mult mai bine dacă am face-o toți în egală măsură. Cu atît mai mult, cu cît am observat că dacă noi ne interesăm mai îndepărtate de tineri, cît mai mult de fiecare în parte, crește și interesul lor față de organizație. Încep să se prezinte singuri apoi la comitet pentru a-și spune părerea, pentru a ne ajuta în rezolvarea problemelor lor.”

se, la o chemare sau alta, și nu a unei active, convinse. Am analizat atunci lucrurile. Noi sintem 31 de oameni în comitetul U.T.C. pe uzină. Ne repartizăm, ce-l drept, organizațiile între noi, fiecăruia îi revenise una sau mai multe organizații din secții, pentru a răspunde de ele. Și cu toate acestea aflăm prea puțin, iar e foarte important pentru tineri, auzeam printr-unul.

Greșeala noastră fusese aceea că adoptasem la nivelul comitetului U.T.C. pe uzină mijloace potrivite organizației pe secții sau ateliere în angajarea dialogului cu uteciștii. Nu spune nimic că trebuie abandonate discuțiile directe de la om la om, participarea nemijlocită la acțiunile prezentate în adunările generale, dar toate acestea trebuie împlinite cu celelalte modalități pe care noi le considerăm specifice pentru un comitet U.T.C. dintr-o mare întreprindere, Stația de radiocucina și ziarul de uzină au devenit pentru noi prileji foarte utile în angajarea unor discuții permanente cu tinerii din uzină. Ziarul uzinal și stația de radiocucina sunt în același timp mijloace operative de pregătire a sondajelor periodice pe care le desfășurăm în mijlocul tineretului.

licitau un răspuns cît mai amănunțit și cît mai bogat în sugestii referitoare la activitățile din cadrul clubului. O analiză atentă a replicilor primite, unele cuprinzînd critici deschise și foarte aspre, a dus la o evidentă înviorare a acțiunilor, la activizarea unor inițiative care nouă ni se părușeră epuizate.

Docul principal în realizarea dialogului între comitetul nostru și tinerii îl ocupă însă activitatea organizației. Am antrenat pentru aceasta un larg activ, format din aproape 400 de oameni. Ei sint acela care mențin o permanentă legătură a comitetului cu întreaga organizație, prin ei ajung la noi, prompt și operativ, dorințele tinerilor, observațiile lor referitoare la cele mai diverse aspecte ale muncii organizației. Acest activ larg ne oferă posibilitatea să cunoaștem cu exactitate și pe îndelete tot ce se înfăptuiește. Degătura vie, permanentă cu tinerii, realizată prin intermediul activului, lărgeste orizontul de acțiune al comitetului pe o bază realistă, intervențiile sale asigură antrenarea tinerilor la activități pentru că acestea corespund întru totul așteptărilor lor.”

RĂSPUNSURILE ACTUALE ÎN PERSPECTIVA UNOR NOI ÎNTREBĂRI

ALEXANDRU BADIU, secretar al Comitetului municipal Brăila al U.T.C., formulează următorul punct de vedere:

Nu este deloc simplu să realizezi la această scară un dialog în care să se simtă în egală măsură participarea ambelor părți, a tinerilor pe de o parte, a comitetului municipal, pe de alta. Eu sint de părere că ancheta socială oferă cele mai

cuprinzătoare soluții la un asemenea nivel. Este procedeu la care noi apelăm frecvent. Tocmai în scopul cunoașterii preocupărilor masei de tineri, a dorințelor lor, a măsurii în care aleg anumite activități din gama largă pe care o oferim, am și desfășurat o astfel de anchetă intitulată chiar „Dialog cu tinerii”. Ea a fost concepută sub forma unei convorbiri, a unui

SCOPURILE COMUNE IMPUN O PARTICIPARE COMUNĂ

Fără îndoială, atunci când trecem la nivelul imediat superior, la comitetul U.T.C. al întreprinderii sau comunei, lucrurile îmbracă aspecte noi, desorinse din specificul activității lor. Aici, activitatea se îndreaptă în primul rînd spre coordonarea eforturilor fiecărei organizații cu ale celorlalte, spre o muncă de îndrumare și de concepere a unor direcții comune. Acest fapt ar putea crea impresia că și posibilitățile de comunicare directe cu tinerii se distanțează în mod proporțio-

nal, sau că nici nu mai sint practic utilizabile în condițiile în care rolul comitetului U.T.C. al unității este mai curînd acela de deservire. Dilema este însă falsă deoarece comitetul U.T.C. nu-și poate nici el neglija atribuțiile de organizator nemijlocit, ca și faptul că o bună îndrumare și coordonare a muncii presupune, e de la sine înțeles, o cunoaștere corespunzătoare a realităților în mijlocul cărora acționează, pentru rezolvarea unor situații care îl solicită neîntrerupt. Tocmai aceste răs-

Cartea tehnico-științifică de nivel mediu — un sector deficitar al activității editoriale

Am condus un timp cercuri tehnice la Palatul pionierilor. Mi-am dat seama cîtă fantezie, ce grad de inventivitate au copiii, și mai ales cîtă pasiune și știință trebuie să dovedim în găsirea celor mai eficiente forme spre a fructifica aceste calități. Cu ani în urmă marea parte din merit revenea colecțiilor „Știința pentru toți” și „Știința învinge”. Erau broșuri de popularizare, ce dădeau primele și cele mai necesare noțiuni despre un anumit domeniu al științei și tehnicii. Rolul lor ar fi și astăzi același. A le considera depășite cred că este o mare greșeală.

Mulți tineri, poate chiar marea majoritate a lor, cunosc în amănunțime programul Apollo, dar prea puțin sint cunoscători exacte ai științei care stă în spatele acestui program sau pur și simplu cum se realizează în fabrici un produs oarecare. Or, nu știu cît din generația noastră vor pilota nave cosmice dar știu că foarte mult vor lucra în industrie și acolo au nevoie de o solidă cultură tehnică. Să revin tot la mașinile cu comandă program. Un foarte bun strungar care are posibilitatea de a citi astăzi nu într-o carte de strictă specialitate — scrișă de obicei la un nivel ce depășește cunoștințele sale de electrotehnică sau electronică — ci în una de știin-

Cum se poate declanșa O MIȘCARE DE MASĂ PENTRU ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ

Clubul tehnic — modalitatea cea mai eficientă

Evident că locul de formare multilaterală a personalității, de conturare a viitoare profesii rămîne școala. Aici se cultivă și pasiunea pentru tehnică, pentru practică. Totuși în domeniul tehnicii tehnice există o particularitate. Orice eforturi s-ar face, oricîte cercuri tehnice aplicative ar fi înființate o școală sub noul formă nu pot fi satisfăcute toate preferințele elevilor. Locul în care talentul se poate manifesta în toată plenitudinea lui rămîne, cred eu, clubul tehnic patronat de organizația U.T.C. Prin însăși natura lor aceste cluburi pot conduce specialiștii competenți în a realiza activitatea la nivelul exigențelor impuse de contextul actual al dezvoltării științei și tehnicii. În școli cu greu se pot găsi atîția instructori de cercuri.

Pe de altă parte este mult mai simplu a crea laboratoare moderne utilizate în cîteva cluburi decît a reuși același lucru în seci de școli. De aceea optez

pentru extinderea acestor forme de propagare a culturii tehnice în rîndul tineretului. Și as vrea să fac și o observație pe care o consider necesară. Precizez însă că ea este întemeiată pe experiența „Tehnic clubului” din Capitală, a cărui activitate o cunoșc îndepărtat. Prin răspunsul cel-dau aspiranților tinerilor, popularitatea acestor cluburi este cît se poate de mare. De aici și o rentabilitate a cluburilor tehnice. O taxă minimă de înscriere, accesibilă oricui, reprezintă multiplicată la numărul mare al cursanților, o sursă de venituri pentru modernizarea și diversificarea activităților, a profilului cluburilor.

Utilitatea clubului — a acestor concentrări a posibilităților și eforturilor — trebuie însă privită mai ales pentru o anumită categorie de tineri: cei din întreprinderi. Aici — spre deosebire de școli — nu funcționează nici un fel de cerc, deși sint mulți, foarte mulți, cei dorinși de a-și forma un bagaj de cunoștințe tehnice care astăzi devine înainte de orice, o necesitate pentru progresul continuu al societății.

Ing. PETRU MARIUS DRANCEA
Grupul școlar „Unirea” București

Contactul cu producția — fundament pentru o pregătire multilaterală

Propaganda tehnică și științifică se poate face prin numeroase moduri începînd cu expunerii și mergînd pînă la realizarea de mașini și aparate. Simpoziioanele și dialogurile au fost primele forme pe care le-am abordat în activitatea noastră. Multiplele forme folosite în drumul spre obținerea unor rezultate cît mai bune, ne-au permis să desprindem cîteva concluzii pe care le voi expune mai jos în speranța că se vor dovedi utile pentru cultivarea în rîndul tineretului a pasiunii pentru nou în știință, pentru propagarea celor mai necesare și utile cunoștințe grupate în ceea ce numim „cultură tehnică”.

As începe cu filmele de propagandă tehnico-științifică a căror insuficiență nu numai numerică, dar și ca diversitate de domenii abordate, se simte din

plîn. Filantele și ghidurile din întreprinderi, centre de cercetări, muzee etc., nu pot completa un gol de proporții deloc neglijabile. Poate că mai mult decît pînă acum, cinematografia ar trebui să-și înscrie în programul său de producție, documentare cît mai diverse ca tematică și adresate atît celor cu pregătire superioară, cît mai ales tinerilor absolvenți de școli profesionale, fără a-i uita pe cei calificați la locurile de muncă. În cadrul clubului nostru își desfășoară activitatea și o secție de orientare profesională. Am organizat întîlniri cu specialiști, vizite în întreprinderi, facultăți și pe șantiere, spre a-l pune pe elevi în temă cu un anumit sector de activitate. Să observăm imediat cît de mult sint lipsiți elevii de o asemenea bază de informare. Or, a vorbi despre o cultură tehnică înseamnă înainte de orice a avea niște cunoștințe generale, un fundament absolut indispensabil. De aceea propun ca vizitele în întreprinderi și institute de cercetări să se întegreze în programa de învățămînt. Practicate în timpul cînd nu pot stînjești activitatea productivă și beneficiind de prezența unor buni specialiști pentru explicarea proceselor tehnologice, acestea ar fi un preluđu la activitatea profesională de mai tîrziu, sursa unui început născut mai de pasione și profesie dar și de cunoștințe tehnice generale, necesare generației noastre ce trebuie, în egală măsură, să cunoască electronică și chimie, mecanică și materiale de construcții etc. Poate că a nu tîna care vizitează fabrici de încălțămînt, produse lactate, aparate de radio și televizoare etc., pînă la urmă va îmbrățișa meseria de aviator. Va fi, însă, un om cu cunoștințe nu canalizate unidirecțional, ci un minim necesar pentru fiecare dintre noi.

ALEXANDRU BOTEA
directorul „Tehnic clubului” din Capitală

ANCHETA „SCINTEIA TINERETULUI“

PROFESORUL DE DESEN „O PROBLEMĂ DE CONȘTIINȚĂ PROFESIONALĂ“

RAOUL ȘORBAN

istoric de artă, șeful catedrei de Istoria și teoria artei din Institutul „Nicolae Grigorescu“

Diversele etape și forme ale învățământului artistic, de la cele feudale până în zilele noastre, nu erau nici întîmplătoare, nici nu au depins de voința artiștilor, ci, determinate de legile de dezvoltare ale societății, au fost modelate de împrejurări concrete-istorice. Nicolae Iorga spunea undeva că „necesitățile societății sînt acelea care creează școala și-l determină caracterul după nevoile adînci pe care le are“.

„Și în sfîrșit, să intervină în discreditația — să contribuie chiar la eliminarea — a celor specii de artizan versatili și inventivi care asamblează obiecte, culori, forme, linii — fără știință, fără meditație și fără vreo semnificație, specie care și-a extins domeniul antrepriei dezordonate pînă în zonele artei moderne și ale artei populare.“

„In consecință, pornind în egală măsură de la principiile moderne asupra meșteșugului artistic, asupra gândirii plastice, în educarea unui student, dar și de la solicitările concrete ale societății contemporane căroră trebuie el să le dea curs, trebuie acționat mai ferm față de scopul precis al educației artistice. Numai acționînd cu aceeași exigență și acuratețe profesională, dar în perspectiva unei finalități limpeză, mai exact, a plășării imediate a absolventului într-o activitate pentru care a fost pregătit, școala își dobîndește prin aceasta, și prin împlinirea altor deziderate, o altă de rivnită structură modernă.“

„Așezat pe o treaptă inferioară profesorului de matematică, fizică, geografie etc., Problema există. Dar, fără îndoială că diversele ei aspecte mergînd pînă la cele strict locale, particulare și nu întotdeauna pozitive, nu explică și cu atât mai puțin justifică faptul că după terminarea studiilor o parte din absolvenții repartizați în învățămîntul mediu acceptă profesia de „artizii plastici“. Dacă într-o joc idee de „sacrificiu“ atunci ea ar trebui să intre nu numai într-un sens minor, ci ca „sacrificiu“ impus inevitabil de propria afirmare, inclusiv afirmarea ca artist într-o carieră liberă și lucid aleasă. Mă tem că ceea ce înțeleg unii absolvenți prin „sacrificiu“ nu vizează la urma urmelor decît o cantitate de efort pe care profesia, numai din acest punct de vedere la fel ca oricare alta, o încumbă. „Înțelegerea“ lucrurilor nu o văd în măsuri coercitive, deși se pot perfecționa într-o etapă foarte apropiată o serie de lucruri și pe această cale, ci în primul rînd într-o auto-perfecționare, la care și procesul de învățămînt trebuie să joace un rol important, tocmai pentru că ne aflăm în fața unei probleme de conștiință profesională.“

*) Continuarea la ancheta ziarului nostru apărută în numerele 6773, 6774, 6776.

Un club al celor mai tineri iubitori de teatru

De pe scenă, flința dintr-un lemn a lui Pinocchio începe să se împrietenească cu copiii din sală; aventurile pline de învățăminte nu mai sînt ale sale, publicul cîntărește împreună cu celebrul personaj fărîmurile de povești. Întrerupînd călătoria, gîșul regizorului N. Al. Toscani cere lumină. Te află la o repetiție. Elevii din sală sînt cei mai tineri experți. Ei fac de fapt, o dublă călătorie, prima prin tramă, a doua prin tîncle meseriei de a face publicul să ridă, să plîngă, să învețe. Acest public-ucenic în vîrstă de 10-14 ani, a fost adunat de curiozitatea sa într-un cerc de prieteni ai Thalthei pe care și l-au hotezat, singuri, dinad o pictură de poezie titulată „Chioceii teatrului“. Invitați la repetiții, ei iau cunoștință cu profesioniștii din teatru: sînt de vorbă și dramaturgii aflați crimele tîncle înțelegerii, și de vorbă și actorii în se vor înfășișa în totalitatea personalităților lor, copiii realizînd cu pertinență specifică dubla existență a artistului și a omului. Micro-recitalurile pe care ei înșiși le organizează, intenționează să creeze o pepinieră pentru teatru, de unde se pot descoperi viitorii interpreți ai rolurilor de vîrstă specifică, rezolvîndu-se astfel și dificila chestiune a actorilor-copii.

TEODOR SUGAR

CRONICA TEATRALĂ „SĂ NU-ȚI FACI PRĂVĂLIE CU SCARĂ“

de EUGEN BARBU

la Teatrul Național „I. L. Caragiale“

Plasa lui Eugen Barbu descurse cu mare forță evocatoare o epocă rezoluță, un timp tulbure — pe cale, însă, de a se limpezi — timp străt de oameni de tot felul; recreînd fără gres atmosfera vremii, Eugen Barbu portretizează tipuri care, în parte, au alcătuit baza socială a multor mari și mici ticăloși, descrierea a-tastind, ca de obicei, necruțarea. Autorul nu s-a sfiit să-i arate virtual primejdioși, imorali, — rîzibili chiar cînd vor să-și depășească neapărat condiția. Personajele, înșirite și în alte scrieri ale lui Eugen Barbu sînt adunate aici, topite într-un tot unitar, apoi turnate fiecare în parte în cite un tipar prin nimic asemănător cu altul. Negustorii de pe Grivița nu seamănă între ei deși sînt frați — unu-i ticălos, altu-i luș — și nici cu mama-circumdată care ar vrea să ghidzeze singur, matriarhal, nava negustorească, domnișoara Aurica și ea „comersantă“, o tragică fată bătrînă de la periferie, ziaristul de anunțuri matrimoniale, în stare să practice tot un comerț de liceu cu propriile relații sentimentale și așa mai departe. Toți, împreună, refac însă o anumită faună de pe Calea Griviței; o parte o-mahalalei închisă între teighelele umplute cu bani aduși de mizeria și tristețea războiului, ale căror ecouri sînt prezente mai ales în Africa de schimbări a negustorilor. Piesa și spectacolul nu ne scot în Calea Griviței, mult mai deschisă altor oameni și întîmplări, ci ne închid intenționat în prăvălia cu scară, pentru a ne înfășișa în nucleu șubreda citadelă a unei lumi pe deoș. Sărbile petrecute și trăite într-un timp perfect reanalaț, cadrul descriptiv autentic sînt valorificate așadar de text prin forarea caracterelor. Sando Manu, regizarea spectacolului, a preluat acest text și, respectîndu-l literar, atmosfera, beneficiînd de o excelentă construcție dramatică, plus arta relieforii portretelor, l-a pus în scenă după cele mai solide și nete coordonate realizate. Văduvînd însă întrucoasă conștiințul piesei de latura sa tragică, Sando Manu a pus în valoare în special comicul existent în replica viguroasă și l-a folosit pentru a sublinia cu mîndră sigură caracterelor. Accentul, pus cu precădere de către regie pe pitoresc și autenticitate, a prilejuit realizarea unei partituri actoricești absolut unice. Eugenia Popovici — bunica și mama circumdată — ne-a făcut din nou martorii unei creații artistice desăvîșite: exemplare: acțiua a trecut prin toate stările de spirit ale unei femei pe care o îndelungată experiență a învîțat-o să fie autoritară, vicelană, aspră, rezoluță, atentă la tot ce se petrece în clanul ei circumdresc pentru a-l conduce cu mîndră sigură, dar și aparent îngăduitoare, bunică, ori dănușă mamă, în fapt apărătoare a averii familiei. Dintre fiii ei, Alexandru este cel mai interesant personaj, un circumdar bețiu, slab și nerfericit, interpretat cu o mare înțelegere de Matei Alexandru. Spre surprinderea generală, Petre Gheorghiu, în rolul celuilalt Domnișor, Vasile, tipul dur, fără scrupule și probleme sufletești, deși perfect distribuit n-a găsit încă tonul exact, ton deloc difical pentru un actor atât de dotat și experimentat. Ileana Stana Ionescu, în rolul crîmîrșiei adulterine a încercat să justifice patina cu amenințări fraticide și să sublinieze totodată întreaga vulgaritate a personajului. Tînrul din familie, Alexandru — bătut de toate vînturile, inclinat către toate viciele, a fost prefugurat într-un viitor apropiat și mai odios prin interpretarea lui George Paul Avram, iar juna cea mai pură din familie, Silvia, sensibilă, ori de fapt vulnerabilă din pricina infirmității, a beneficiat de o realizare scenică remarcabilă datorită Ilincăi Tomoroveanu. Cît despre domnișoara Aurica, personajul înfîlțit în mai multe scrieri ale autorului, a avut cea mai exactă prezentare care s-a putut imagina pe o scenă: Rodica Zamfirescu, într-o dispoziție artistică de zile mari. Acțiua a creat prin dicție, înuță, expresie, cea mai jalnică domnișoară bătrînă, de pe fosta Calea Griviței, nătingă, plecticoasă, inuță, lipsită de orice nădejde de a-și vedea visul cu ochii: mărișul. Opusul ei, tipul sigur de sine, insolent, stupid, cu ifose intelectuale de Rică Venturiano, gazetarul ceros și ridicol Ioncă Pară, a cîștigat în spectacol prin contribuția lui Dem Rădulescu care și-a condus personajul cu mare acuratețe: scenele de seducție, ca și reprimarea ulterioară a victimei, tentativele velleitare de afacerist, totul s-a desfășurat prin gest și intonație cu pondere și măsură, fără nici un apel la hazul în sine. Rodica Popescu a avut umor și dezvoltură în rolul Linet, slujnica familiei de circumar, muncită și brufritulă, dar care știe să-și păstreze neatinț bunul simț. Un moment pitoresc a fost incredința lui Constantin Stănescu, interpretul vînzătorului de ziare Cioc hahu, personaj insolit al acestui mahalale: deși partitura sa e copioasă, ca limbaj și chiar ca metaforă — Cioc e cobe a negustorilor — momentul n-a fost bine sudat regional în întregul spectacolului. Regia a ratat, după părerea noastră, finalul, care a apărut cam expedit în dinamica întregului, nemarcînd cu destul dramatism încheierea înfîlțurilor și răscrucarea destinelor. Înțîmplări, destine, descrise cu ritm și umor, dar uicori compuse zgometos, exagerat de comic pentru o lume mai mult aparent comică. În totul, însă, spectacolul Naționalului bucureștean ca consenșa cu siguranță prin acest incontestabil succes artistic, un moment teatral important la care scriitor, regizor și actori și-au adus o armonioasă și, pe deplin meritorie, contribuție.

VIORICA TĂNĂSESCU

O EVADARE DIN PROFESIE?

(Urmare din pag. 1)

prindere sau alta, ele converg către aceeași concluzie: liceul înarmează pe cel care-l absolvă cu instrumente concrete de lucru care-l ajută nemijlocit în onorarea mai completă a atribuțiilor sale profesionale. Este de altfel și opinia celor despre care vorbim. — Calcularea suprafețelor cunoscute, tăierea corectă a filetelor, alegerea caputului în funcție de matriță reprezintă pentru mine la terminarea școlii profesionale tot atîtea necunoscute — ne spune lăcătușul Constantin Iliescu de la Uzina mecanică din Buzău. Făcînd însă acum corelațiile necesare între ceea ce am învățat la geometrie și trigonometrie, și situațiile de fapt în care seama că ocupațiile sînt de fapt destul de simple. — Pentru a putea executa la nivelul exigențelor o lucrare, o roată dințată, să zicem — ne informează Constantin Barbu, de la Uzina de Prelucrare a maselor plastice Buzău — trebuie să alegi varianta optimă, să folosești un oușt și nu altul, în funcție de duritatea materialului. Așadar, sînt solicitate cunoștințe atît de fizică cît și de matematică. Pînă aici toate lucrurile sînt elare. Toată lumea este de acord așadar că pregătirea liceală își extinde, pentru muncitor, influența pozitivă și asupra celei de specialitate. Dacă investigăm însă și perspectiva prin care își privesc seralității locul de muncă după absolvirea liceului, ca și posibilitățile de afirmare profesională care li se oferă, vom constata pe alocuri, situații cu totul anormale. Să rămînem tot la Uzina mecanică din Buzău, eliminînd din investigație absolvenții care urmează în continuarea liceului cursurile școlilor de maștri, subingineri, sau institutele politehnice. — Ion Spiru era mecanic de întreținere, calificat în școala profesională. După terminarea liceului, conform instrucțiunilor în vigoare — H.C.M. 153 din 1960, anexa 4 — a fost promovat în funcția de tehnician. Numai că nu tehnician în sectorul unde lucra — aici putîndu-și valorifica deplin cunoștințele dobîndite — ci la biroul de transporturi. Ce face acolo? — Instrucțaje de protecția muncii, foi de parcurs și fișele de activitate zilnică ale șoferilor — ne lămurște tovarășul Pamfil Roșu, șeful respectivului birou. Așadar, numita promovare nu a dus decît la descalificarea sa profesională. Iar tînrul se complăce în această situație. Discu-

ția purtată la serviciul salarizare cu tovarășul Nicolae Șabac ne relevă că la numire s-a ținut seama de faptul că Ion Spiru posedă... carnet de conducător auto. Colegul său de promoție Mîrocea Simion — lăcătuș — a fost transferat la serviciul aprovizionare în calitate de mercoleg. Operații executate: protecția muncii, procurarea de rechizite și imprimare, din cînd în cînd deplășiri la Combinatul siderurgic Reșița pentru aducerea (?!) sîmăi. Dar tot birocratism, tot descalificare. — Și nu e pentru prima oară cînd la Uzina mecanică Buzău sînt operate astfel de „promovări“. Mecanicul Constantin Iliescu i-a fost propus de asemenea, un post funcționăresc. Numai că el a refuzat. Lăcătușul Nicolae Necula a solicitat o muncă administrativă. I s-a aprobat cererea fără nici o retenție. Doar își terminase liceul! Numai că acesta, după un timp, a revenit la sectorul unde lucrase mai înainte, dîndu-și seama de eroarea făcută. — Să ne întîlegem. Nu avem nimic împotriva promovării profesionale a muncitorilor care absolvă liceul seral. Dar cînd folosim acest termen înțelegem ascensiunea în meserie, și nu în afara ei. Căci înlesnirile care dăresc tînrilor muncitori care doresc să-și continue studiile au avut în vedere tocmai nevoile producției, ale industriei moderne. Presupunînd că diploma va fi folosită în continuare ca argument pentru evadarea din profesie, gîndiți-vă ce se va întîmpla în 1985, cînd se preconizează ca fiecare tînr muncitor să fie în același timp și absolvent al liceului teoretic!

BIROUL STUDENȚESC DE PROIECTARE

(Urmare din pag. 1)

Incit ele să nu fie numai admirate, ci și folosite de oamenii muncii“. La rîndul său, Șerban Popescu, din anul IV, ne mărturisea „necesitatea lărgirii contactelor posibile cu studenții din alte facultăți în vederea unui schimb de experiență eficientă în ceea ce privește realizarea activităților practice. Legarea mai puternică a învățămîntului superior de viața prin activități practice, utile pe plan profesional și formative, pe plan educațional și o garanție a eficacității muncii viitorilor specialiști“. Eugenia Ionescu, din același an, a adus în discuție înaltul comandament al școlii, de arhitectură subliniind în cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEĂUȘESCU: „datarea de a cultiva în rîndul studenților tradițiile arhitecturii naționale — este necesară în această direcție o mai bună cunoaștere a tezaurului nostru spiritual, materializat în construcții celebre pe întregul teritoriu al patriei, sprijinită de un program adecvat de excursii de documentare sau stații de studiu“. Gîndurile studenților de la Institutul de arhitectură „Ion Mincu“ din București — constituite într-un ecou imediat al cuvîntării tovarășului NICOLAE CEĂUȘESCU la Conferința Uniunii Arhitecților — ne-au confirmat încă o dată, adevăduna unanimă a tineretului studios la ideile generoase care însoțesc amplul proces de modernizare a învățămîntului din țara noastră. Experiența studenților de la Arhitectură, relevată și la cea de-a VIII-a conferință a U.A.S.R. — ne arată că le-

garea învățămîntului superior de viață, de practică este, nu numai o activitate utilă, dar și imperios necesară formării unor valoroase promoții de specialiști. Faptul că membrii colectivelor de proiectare de la arhitectură vor avea în vară de ghezoat o problemă amplă, cum este proiectul de sistematizare și amenajare a zonei turistice Climpulung-Bran constituie garanția calității unei munci practice susținute a studenților. Vom urmări ecoriile inițiative în toate centrele universitare ale țării.

(Urmare din pag. 1)

mintită întreprindere, baza tehnico-materială a fost împărțită proporțional cu numărul de mașini și tractoare repartizate unităților. S-au redistribuit utilajele de atelier, mijloacele de transport, autocisternele, autoatelierele, ca fiecare unitate să-și desfășoare în cele mai bune condiții activitatea. La fel s-a procedat și cu oamenii. Fiecărei unități i s-au repartizat mecanici necesari care să asigure îndrumarea tehnică, repararea tractoarelor și mașinilor“. Lucru confirmat de felul cum a procedat la dezaron-dare fosta întreprindere pentru mecanizarea agriculturii Găneasa. Această unitate a împărțit atelierul ei, așa cum se cuvenea, cu noua unitate de la Strejșești, repartizîndu-i acesteia din urmă una din cele două linii de reparat, fapt ce a permis ca amîndouă unitățile să meargă în paralel cu reparațiile. S.M.A. Strejșești a primit apoi un grup de sudură, un convertizor electric, și o cistermă, de asemenea, a primit prin transfer electricieni, strungari, fierari, maștri și este ajutat în continuare să-și amenajeze, pînă la constituirea noului ei sediu, un atelier în măsură să facă față reparațiilor mai mici direct la ea acasă.

Această colaborare a permis ambelor unități ca să-și execute la timp și de bună calitate reparațiile, să contracteze cu unitățile deservite toate lucrările ce le vor executa în acest an, să repartizeze în cele mai bune condiții mecanoziștilor, terenurile ce le vor lucra, stațunea pentru mecanizarea agriculturii din Strejșești înregistrînd deja un venit de peste 200.000 lei. Și nu putem afirma că acest exemplu bun, este singurul din județ. Cert este însă că la Găvănești am întîlnit o situație diametral opusă celei relatate pînă acum. Aici am dat peste o stațiune pentru mecanizarea agriculturii aruncată cu se-

dial într-un birou al cooperativei agricole și nimic mai mult. Sigur, așa cum de altfel ne spune și directorul stațiunii ing. Gheorghe DECA, nici birouri și nici un atelier mare modern, nu se pot face peste noapte. De la reorganizarea I.M.A. sînt doar două luni și ceva. Dar, de la ce se putea face și pînă la nimic este o cale destul de lungă. Această unitate nu știe pînă acum nici ce schemă va avea; pe lîngă director și bineînțeles mecanoziștii din secții mai are un singur contabil și un magazioner fără magazie. — De am avea măcar un strung, o bormășină, un polizor, o forță și tot ar fi ceva, ne spune secția din Găvănești. Le-am duce de altfel care are atelier din cele cinci cite sînt în unitate. În anul trecut s-a mai început construirea a încă două ateliere de secții dar la 1 Ianuarie au fost abandonate, au rămas doar zidurile. Unitatea veche spune că de acum sînt ale noastre, iar noi nu avem deocădată repartizate fonduri, nu avem cu ce să continuăm construcția lor. Așa că nu știm cum ne vom descurca. — Și cu reparațiile cum stați? — Încă 8 tractoare nereparate... 8 tractoare și un număr însemnat de mașini agricole nereparate la două săptămîni după ce a trecut termenul planificat. În timp ce stațunea pentru mecanizarea agriculturii matcă, cea de la Balș din care s-a dezaron-dat a terminat reparațiile cu mult înainte de data prevăzută în gra-tifică; contractînd alte lucrări în atelierile ei pentru alți beneficiari. De ce această situație? Inginerul șef, Ion BRAC de la S.M.A. Balș spune că de vină ar fi cei de la Găvănești. Nu vin să le repare, explica dumnealui, pentru că acum, fiind unități separate costul reparațiilor pentru tractoarele și mașinile lor în atelierile noastre e mai mare cu anumite cote ce se percep între-

DIFICULTĂȚI INERENTE

**CHIPUL NOU
AL PATRIEI**

1966 **Județul TULCEA** 1970

LINEILE DE FORȚĂ ALE CINCINALULUI

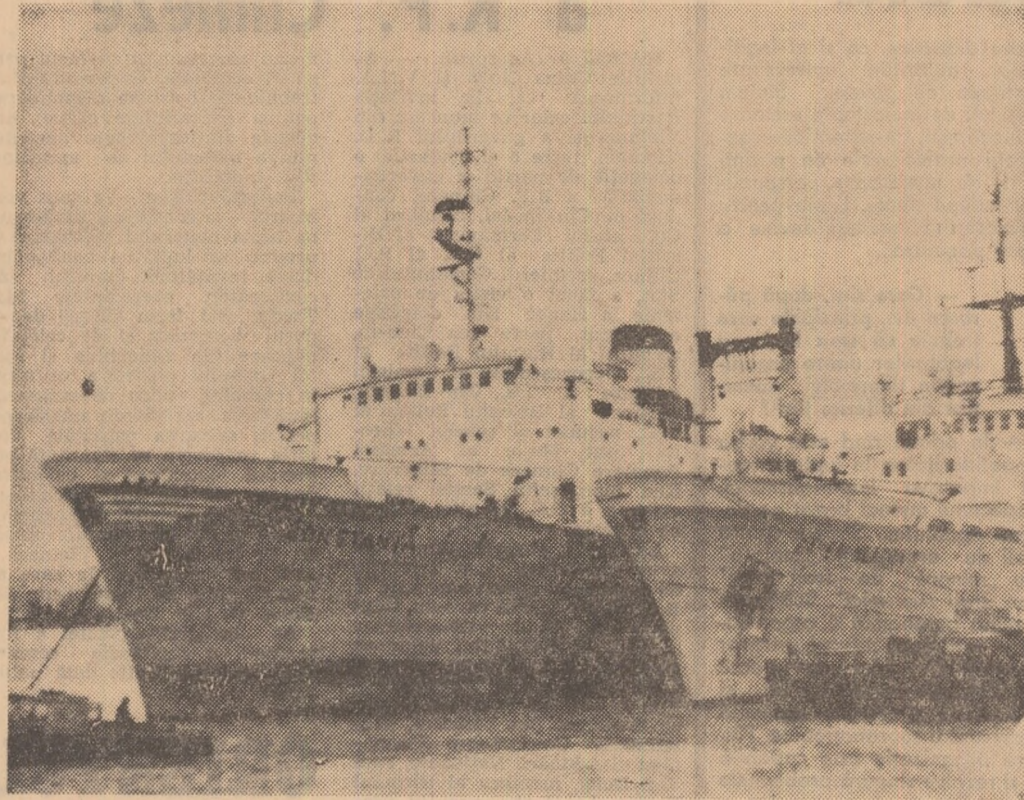
● Fondurile investite pentru dezvoltarea industriei au fost în perioada 1966—1970 cu 68 la sută mai mari decât în cincinalul anterior.

● Cu 62 la sută a crescut producția globală industrială în raport cu anul 1965.

● 140,2 mii tone stuf pentru celuloză au fost recoltate în 1970.

● În 1970, Delta Dunării a dat țării 22 215 tone de pește, iar cantitatea de pește oceanic prelat de traulerele românești a fost de două ori mai mare decât în 1965.

● 243,3 la sută — acesta este sporul realizat în anii cincinalului de unitățile industriei alimentare din județ.

- Au intrat în circuitul economic 26 de capacități de producție noi, printre care :
- Un frigifer portuar cu o capacitate de 6 000 tone
- Fabrica de produse lactate Babadag
- Portul industrial Mahmudia
- 7 nave de pescuit oceanic
- 8 centre de vinificație
- Exploatarea minieră Mahmudia, cu o producție anuală de 1,7 milioane tone calcar siderurgic.

3 926

● O cifră care ne-a reținut atenția în mod deosebit, deoarece reprezintă numărul de tineri absolvenți ai școlilor profesionale și tehnice, ai diferitelor forme de calificare la locul de muncă. Acești tineri reprezintă ponderea principală în totalul celor aproape 5 200 de noi salariați care, în anii cincinalului, s-au integrat în populația activă a județului.

● Între 1965—1970 numărul salariaților a sporit cu peste 10 la sută, depășind actualmente cifra de 50 000.

**ÎN ANII CINCINALULUI STATUL A ALOCAT PENTRU
DEZVOLTAREA BAZEI MATERIALE A ÎNVĂȚĂMÎNTULUI**

PESTE 308 000 000 LEI

● 45 998 — ACESTA ESTE NUMĂRUL TOTAL AL ELEVILOR ÎNSCRIȘI ÎN ANUL ȘCOLAR 1970—71 ÎN ȘCOLILE DE CULTURĂ GENERALĂ, PROFESIONALE, TEHNICE, LICEE ȘI LICEE DE SPECIALITATE, CEEA CE REPREZINTĂ O CREȘTERE DE CIRCA 9 LA SUTĂ FAȚĂ DE ANUL ȘCOLAR 1965—66.

● Liceele nr. 2 și pedagogic din Tulcea, școlile generale din Baia, Mahmudia, Turcozia se numără printre construcțiile școlare înălțate în anii cincinalului.

● 900 — acesta este numărul locurilor de care dispun internatele școlare, iar grădinițele și casele de copii dispun în total de aproape 1 700 locuri.

● În total, în această perioadă au fost construite 5 licee, dintre care trei în mediul rural, 42 de localuri noi pentru școli, însumând 216 săli de clasă, 9 grădinițe pentru copii.

CONSTRUIT PENTRU POPULAȚIE

● 6 056 familii — în majoritate tinere — s-au mutat în locuințe noi, construite din fondurile statului sau din fonduri proprii.

ACCESUL LA CULTURĂ

● UN CĂMIN CU 300 LOCURI PENTRU TINERII MUNCITORI

● Au fost construite 12 case de nașteri și 11 dispensare comunale.

● În același municipiu rețeaua de apă potabilă și canalizare s-a extins cu 26 km.

● În municipiul Tulcea a fost construit un modern centru stomatologic și o stație de salvare.

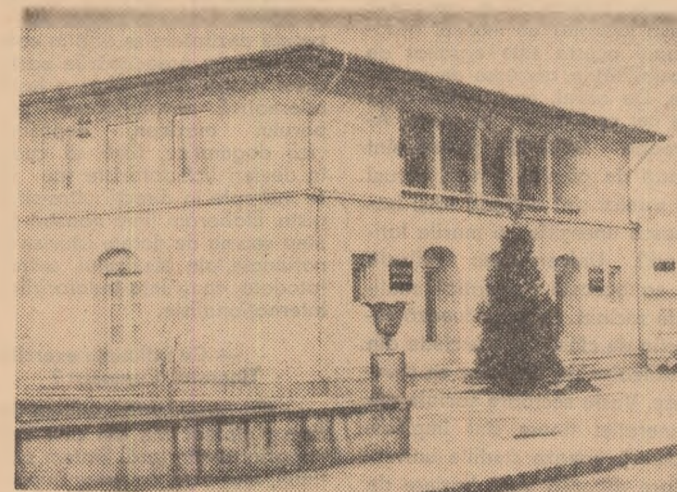
● În anii cincinalului au fost date în folosință numeroase obiective culturale. Iată câteva dintre acestea : un cinematograful în orașul Babadag; 20 cămine culturale comunale; 22 biblioteci; o casă de cultură.

● În total, în județ funcționează 88 cinematografe, 5 case de cultură orășenești, 116 cămine culturale și 111 biblioteci care dețin un fond de

cărți de peste 766 mil volume, cu 40 la sută mai mult decât în 1965.

● 3 178 000 spectatori la cinematografe și 631 838 volume împrumutate la biblioteci s-au înregistrat în județ în 1970.

● Numai în 1970 populația județului a cumpărat 13 352 aparate de radio și 8 902 televizoare.

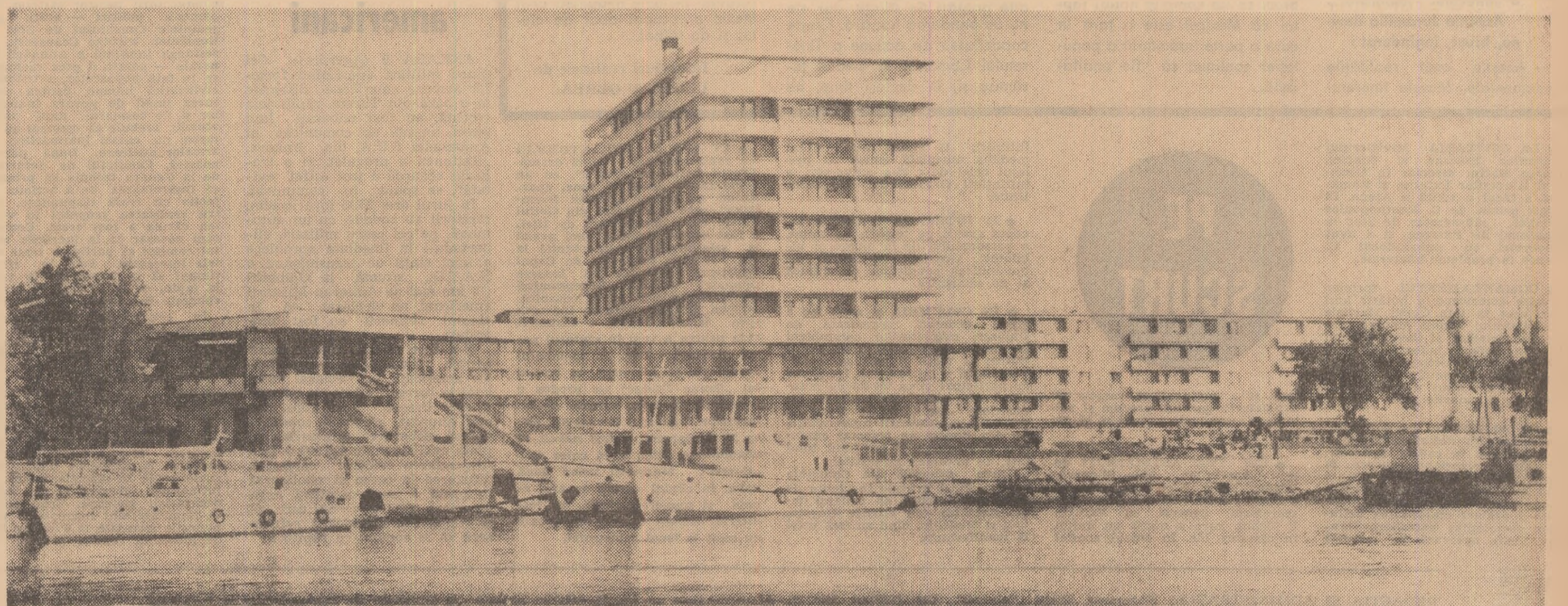
● STADIONUL MUNICIPAL DIN TULCEA A FOST RIDICAT ÎN ÎNTREGIME PRIN MUNCĂ VOLUNTAR — PATRIOTICĂ A TINERILOR DIN JUDEȚ. ÎN TOTAL, ÎN ANII CINCINALULUI, TINERII DIN JUDEȚ AU PRESTAT PESTE 10 MILIOANE ORE MUNCĂ PATRIOTICĂ REALIZÂND ECONOMII ÎN VALOARE DE PESTE 30 MILIOANE LEI.

**TURISMUL
ÎN DELTA**

● A FOST CONSTRUIT ÎN TULCEA MODERNUL COMPLEX HOTELIER „DELTA”.

● DE 12 ORI A CREȘTUT ÎN PERIOADA CINCINALULUI NUMĂRUL TURIȘTILOR CARE AU CĂLĂTORIT PE POTECILE DE APĂ ALE DELTEI, AJUNGÎND LA PESTE 78 DE MII ÎN 1970.

● CAMPINGURI ORIGINALE AU FOST AMENAJATE LA BABADAG ȘI MURIGHIOL.

ALEXIS ADAM, președintele Consiliului Central al Tineretului Comunist din Venezuela

Preocupări actuale ale tineretului comunist din Venezuela

ALEXIS ADAM este o veche cunoștință a „Scintilei tineretului”. În urmă cu ani, în capătul unei vizite în România, ne-a acordat un interviu...

„Mișcarea pentru socialism — Forța comunistă venezuelană”, politica sa de unitate cu toate forțele revoluționare, antiimperialiste, ce noi merge pînă la socialism...

mai larg posibil în direcția stîngii. Noi nu avem pretenția de a monopoliza sentimentele revoluționare...

cadre didactice, ca și al legitimității autorității universitare destituite de guvern. Sintem susținători de importanță a secțiunilor muncitorești...

La discuție participă și Luis Bayardo, membru al Comitetului Central al „Mișcării pentru socialism”, care ne citează din declarația politică a Mișcării:

— „Mișcarea pentru socialism” (M.A.S.) nu a luat naștere nici pentru a exprima un nou dogmatism, nici pentru a se învârti în oportunistul de dreapta în numele unui pretins realism politic...

— În primul rînd este vorba de solidaritatea în lupta comună împotriva imperialismului, respectului mutual bazat pe deplină egalitate...

— Care sînt, după părerea dv., principiile care trebuie să stea la baza legăturilor dintre organizațiile tineretului comunist din diferite țări?

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

— Și în mișcarea studențească organizația noastră ocupă primul loc. Noi sintem preocupat și de consolidarea influenței și pozițiilor noastre...

Vizita în R. D. Vietnam a delegației de partid și guvernamentale a R.P. Chineze

HANOI 9 (Agerpres). — Agențiile China Nouă și V.N.A. informează că, la invitația Partidului celor două muncesc din Vietnam și a guvernului R. D. Vietnam, între 8 și 12 martie, o delegație de partid și guvernamentală a R.P. Chineze...

„LUNOHOD — 14” DIN NOU ACTIV

Soarele a răsărit din nou la Mări Ploilor. Aparatul automat sovietic „Lunohod-14” și-a început activitatea în cea de-a cincea zi selenară. După cum se știe, el a fost depus pe Lună la 17 noiembrie.

ORIENTUL APROPIAT Convorbiri și contacte după încetarea prelungirii focului

PREȘEDINTELE RICHARD NIXON l-a primit luni pe Zalman Shazar, președintele Israelului, cu care a examinat situația din Orientul Apropiat. Purtătorul de cuvînt al Casei Albe a declarat că Administrația S.U.A. este „moderat optimistă” în ce privește menținerea de facto a încheierii focului...

ALI SABRI, vicepreședinte al Republicii Arabe Unite, și membru al Comitetului Executiv Suprem al Uniunii Socialiste Arabe, a acordat un interviu...

Referindu-se la procesul de dezvoltare și acumulare a armelor atomice, delegatul român a arătat că o contribuție certă la frînarea acestui proces ar reprezenta o încheiere unilaterală...

Turcia: Eliberarea militarilor americani

ANKARA 9 (Agerpres). — Cel puțin un soldat turcesc a fost eliberat din captivitate în urma negocierilor dintre Ankara și Washington. Turcii au declarat că au fost eliberați doi soldați americani...

Pentru măsuri concrete în direcția dezarmării Cuvîntul reprezentantului României în Comitetul pentru dezarmare

Ședința a 49-a a Comitetului de dezarmare, desfășurată marți dimineața, a fost prezidată de șeful delegației române, ambasadorul Ion Dăcu. În prima parte a lucrărilor, Alva Myrdal (Suedia) a prezentat o expunere științifică și biologică...

ANTONIO JARAMILLO, membru al conducerei Tineretului Comunist din Mexic

Mexic nu înseamnă doar fotbal...

Le ANTONIO JARAMILLO, membru al conducerei Tineretului Comunist din Mexic, reporterul observă mai întâi o spontanitate care facilitează dialogul. — Dorji o imagine panoramică a impresiilor mele? Vă voi răspunde că cel de al IX-lea Congres al U.T.C. mi s-a părut foarte interesant deoarece a ilustrat într-un mod pregnant...

— Cum acționează Tineretul Comunist din Mexic? — În prezent se desfășoară în cadrul organizației noastre o discuție cu privire la cel de al IV-lea Congres național. Această dezbateri se află în concordanță cu preocupările partidului nostru de a oferi o justă alternativă revoluționară...

— Mulți consideră Mexicul un țară a fotbalului și a disputelor fotbalistice și a cîntecului tulburător... — Antonio Jaramillo devine, brusc, îngîndurat... — Aceștia omit realitățile fundamentale. Masele tineretului...

— În apele atlanticului s-a consumat luni o dublă dramă. Tancul petrolier „Comet”, cu un deplasament de 22.750 tone, aparținînd companiei „British Petroleum”, care se întorcea din Golful Persic cu o încărcătură de țigări, a fost nevoit, datorită unei avarii la sala mașinilor, să se oprească la 500 mile nord-vest de Capul Finisterre (Spania)...

PE SCURT

— În COLUMBIA a avut loc o grevă generală organizată de Uniunea muncitorilor columbieni în semn de protest față de costul ridicat al vieții și politica social-economică a guvernului. La grevă au participat circa 300.000 de muncitori din principalele centre industriale ale țării...

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Sintetului”. Tel. 17.60.10, 17.60.20.

— În COLUMBIA a avut loc o grevă generală organizată de Uniunea muncitorilor columbieni în semn de protest față de costul ridicat al vieții și politica social-economică a guvernului. La grevă au participat circa 300.000 de muncitori din principalele centre industriale ale țării...